

ข้อบังคับสภาวิศวกร

ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๔๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘ (๖) (ญ) แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๕ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย สภาวิศวกรจึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยการประชุมใหญ่สภาวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“การประชุมใหญ่” หมายความว่า การประชุมใหญ่ของสภาวิศวกร ซึ่งได้แก่ การประชุมใหญ่สามัญประจำปี และการประชุมใหญ่วิสามัญ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสภาวิศวกร

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาวิศวกร

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานตามที่สมาชิกระบุให้นายทะเบียนสภาวิศวกรจดแจ้งไว้ในทะเบียน

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ ให้มีการประชุมสมาชิกเป็นการประชุมใหญ่ปีละหนึ่งครั้งเรียกว่า การประชุมใหญ่สามัญประจำปี

การประชุมใหญ่คราวอื่น ซึ่งมีนอกจากนี้ เรียกว่า การประชุมใหญ่วิสามัญ

ข้อ ๕ สมาชิกทุกคนมีสิทธิจะเข้าประชุมในที่ประชุมใหญ่ได้ไม่ว่าจะเป็นการประชุมชนิดใด คราวใด

ข้อ ๖ คณะกรรมการจะเรียกประชุมใหญ่วิสามัญเมื่อใดก็ได้ สุดแต่จะเห็นสมควรตามที่จำเป็น ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานของสภาวิศวกรเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ข้อ ๗ เมื่อสมาชิกมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยคน ได้เข้าชื่อกันทำหนังสือร้องขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญต้องระบุว่าจะประสงค์ให้เรียกประชุมเพื่อการใด คณะกรรมการสภาวิศวกรจะต้องเรียกประชุมใหญ่วิสามัญภายในสามสิบวัน นับแต่วันรับคำร้องขอ

หมวด ๒

วิธีการประชุม

ข้อ ๘ คณะกรรมการต้องมีหนังสือเรียกประชุมโดยส่งทางไปรษณีย์ ไปยังสมาชิกทุกคน ณ ภูมิลำเนา หรือสำนักงานก่อนวันนัดประชุมไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หรือมีหนังสือเรียกประชุมโดยประกาศทางหนังสือพิมพ์รายวันที่แพร่หลายทั่วอาณาจักรเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ก่อนการประชุม

หนังสือเรียกประชุมนั้น ให้ระบุสถานที่ วัน เวลา ระเบียบวาระ และเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วย

ข้อ ๕ ให้สมาชิกที่มาประชุมแสดงบัตรประจำตัวสมาชิกหรือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพสภาวิศวกรหรือบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นใดที่มีรูปถ่ายของบุคคลผู้นั้นติดอยู่ ต่อคณะกรรมการหรือเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมาย และให้ลงชื่อก่อนเข้าประชุมทุกครั้ง

เมื่อมีสมาชิกเข้าประชุมครบองค์ประชุม (ไม่น้อยกว่าสองร้อยคน) แล้ว ให้ประธานดำเนินการประชุมได้

สมาชิกมาไม่ครบองค์ประชุมให้งดการประชุม แต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมิได้เป็นผู้ร้องขอให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป

ข้อ ๑๐ เมื่อพ้นกำหนดประชุมหนึ่งชั่วโมง สมาชิกยังไม่ครบองค์ประชุม และการประชุมนั้น ได้เรียกตามคำร้องขอของสมาชิกก็ให้งดการประชุมแต่ถ้าเป็นการประชุมใหญ่ที่สมาชิกมิได้เป็นผู้ร้องขอให้เลื่อนการประชุมนั้นออกไป โดยให้นายกสภาวิศวกรเรียกประชุมใหญ่อีกครั้งภายในสี่สิบห้าวัน

ข้อ ๑๑ ให้ที่ประชุมพิจารณาเฉพาะเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุม และต้องดำเนินการตามระเบียบวาระการประชุมที่จัดไว้วันแต่ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างอื่น

การพิจารณาญัตติที่สมาชิกเสนอในที่ประชุมใหญ่ ให้กระทำได้ภายหลังจากที่ประชุมพิจารณาเรื่องที่มีอยู่ในระเบียบวาระการประชุมเสร็จ

ข้อ ๑๒ สมาชิกผู้ใดประสงค์จะกล่าวถ้อยคำต่อที่ประชุม ให้ยกมือขึ้น
พ้นศีรษะเมื่อประธานอนุญาตแล้วจึงยืนขึ้นกล่าวได้ และต้องเป็นคำกล่าวกับประธาน
เท่านั้น หากประธานไม่อนุญาตให้แจ้งเหตุผลที่ไม่อนุญาตด้วย

ข้อ ๑๓ ถ้าคณะกรรมการขอแถลงหรือชี้แจงเรื่องใดต่อที่ประชุม ให้ประธาน
พิจารณาอนุญาต และให้ประธานควบคุมเวลาในการแถลงหรือชี้แจง ตามความเหมาะสม
หากการชี้แจงของคณะกรรมการหรือกรรมการเป็นเรื่องอื่นไม่เกี่ยวกับระเบียบวาระ
การประชุม ให้ประธานมีอำนาจสั่งอนุญาตหรือไม่อนุญาตก็ได้ตามความเหมาะสม

ข้อ ๑๔ ประธานมีอำนาจปรึกษาที่ประชุมในปัญหาใดๆ สั่งพักการประชุม
เลื่อนการประชุมหรือเลิกการประชุมได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๑๕ ให้คณะกรรมการจัดทำบันทึกรายงานการประชุมและเก็บรักษาไว้
เป็นหลักฐาน

หมวด ๓

การเสนอญัตติ

ข้อ ๑๖ ญัตติที่มีสมาชิกเสนอให้มีการพิจารณาในเรื่องใดๆ ในที่ประชุมใหญ่นั้น
จะต้องมีสมาชิกอื่นรับรองอย่างน้อยสิบคน

ข้อ ๑๗ เมื่อที่ประชุมกำลังปรึกษาหรือพิจารณาญัตติใดอยู่ ห้ามมิให้เสนอ
ญัตติอื่นนอกจากญัตติต่อไปนี้

(๑) ขอให้ลงมติ

(๒) ขอให้ปิดการอภิปราย

(๓) ขอให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาหรือพิจารณา

ข้อ ๑๘ ในกรณีที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษาหรือพิจารณาให้ยุติ
เดิมเป็นอันตกไป

ข้อ ๑๙ ยุติในเรื่องใดเมื่อมีการออกเสียงลงคะแนนในที่ประชุมแล้วหรือตกไป
แล้วสมาชิกจะเสนอญัตติซึ่งมีหลักการเช่นเดียวกันนั้นซ้ำอีกไม่ได้

หมวด ๔

การอภิปราย

ข้อ ๒๐ การอภิปรายต้องอยู่ในประเด็นหรือเกี่ยวกับประเด็นที่กำลังปรึกษากันอยู่
ต้องไม่ฟุ้งเฟ้อ ขวนขวาย ข้างซ้ายหรือข้างกับผู้อื่น และห้ามมิให้นำเอกสารใด ๆ
มาอ่านในที่ประชุมฟังโดยไม่จำเป็น

ห้ามผู้อภิปรายแสดงกิริยาหรือใช้วาจาอันไม่สุภาพ ใส่ร้ายหรือเสียดสีบุคคลใด
และห้ามกล่าวถึงสถาบันพระมหากษัตริย์หรือออกชื่อสมาชิกหรือนักบุคคลใดโดยไม่จำเป็น

ข้อ ๒๑ ถ้าประธานเห็นว่าผู้ใดได้อภิปรายพอสมควรแล้ว ประธานจะให้
ผู้นั้นหยุดอภิปรายก็ได้

ข้อ ๒๒ การอภิปรายเป็นอันยุติ เมื่อ

(๑) ไม่มีผู้ได้อภิปราย

(๒) ที่ประชุมลงมติให้ปิดอภิปราย

(๓) ที่ประชุมลงมติให้ยกเรื่องอื่นขึ้นปรึกษา

ข้อ ๒๓ ในกรณีที่ประธานพิจารณาเห็นว่าได้อภิปรายกันพอสมควรแล้วจะ
ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยว่าจะปิดอภิปรายหรือไม่ก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อการอภิปรายได้ยุติแล้ว ห้ามมิให้ผู้ใดอภิปรายอีก เว้นแต่ที่ประชุมจะต้องลงมติในเรื่องนั้น จึงให้สมาชิกผู้เสนอญัตติมีสิทธิอภิปรายสรุปความที่ได้อภิปรายกันมาแล้วได้ก่อนที่ประชุมจะลงมติ

ข้อ ๒๕ ประธานอาจอนุญาตให้คณะกรรมการหรือกรรมการผู้ใดมอบหมายให้บุคคลใดๆ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อที่ประชุมประกอบการอภิปรายของคณะกรรมการก็ได้

หมวด ๔

การลงมติ

ข้อ ๒๖ ในกรณีที่จะต้องมีมติ ให้ประธานขอให้ที่ประชุมลงมติ

ข้อ ๒๗ การออกเสียงลงคะแนน ประธานจะสั่งให้ออกเสียงลงคะแนนโดยวิธีใดก็ได้

ข้อ ๒๘ มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก สมาชิกสามัญคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๒๙ มติของที่ประชุมใหญ่ในการให้ความเห็นชอบร่างข้อบังคับสภาวิศวกร ต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกที่เข้าประชุม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

อรุณ ชัยเสรี

นายกสภาวิศวกร